Kim itaatten çıkar, cemaatten ayrılır ve bu halde ölürse cahiliye ölümü ile ölmüş olur

Ebû Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Kim itaatten çıkar, cemaatten ayrılır ve bu halde ölürse cahiliye ölümü ile ölmüş olur. Kim de körü körüne çekilmiş cahillik bayrağı altında savaşır, asabiyet (ırkçılık) için öfkelenir veya asabiyete çağırır veya asabiyete yardım eder, bu esnada da öldürülürse bu ölüm de cahiliye ölümüdür. Kim ümmetimin üzerine gelip iyi olana da, kötü olana da ayırım yapmadan vurur, Mü'min olanlarına hürmet etmez, ahit sahibine verdiği sözü de yerine getirmezse o benden değildir, ben de ondan değilim.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- yöneticilere itaatsizlik eden, yöneticiye biat etmeyi kabul eden İslam cemaatinden ayrılan ve bu ayrılık ve itaatsizlik halinde ölen kimsenin, cahiliye ehli gibi öldüğünü haber vermiştir. Cahiliye halkı yöneticiye itaat etmez ve cemaate bağlı kalmazdı. Hatta birbirleriyle savaşan ayrı gruplar halinde yaşarlardı. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- kim, hak ile batılı ayırt edemediği bir bayrak altında savaşırsa, din ve hakkı desteklemek için değil de kavmine veya kabilesine taassuptan dolayı öfkelenirse, basiret ve ilim olmadan savaşır ve bu hal üzere öldürülürse cahiliye ehli adetleri üzerine öldüğünü haber vermiştir. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ümmetine karşı ayaklanmak, salih olanı da facir olanı da ayırt etmeden vurmak, yaptığı şeyi umursamamak, Mümini öldürmenin cezasından korkmamak, yöneticiye ve kendileri ile anlaşma yapılan kâfirlere verdiği sözü tutmamak büyük günahtır. Kim bunları yaparsa hadiste geçen şiddetli tehdide maruz kalır.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/58218